

"מתוך 30 ספרים שחילקת, 5 משפחות שומרות טהרת המשפחה! אנה, שכנע את הקיבוץ שירשו לבנות מקוה!" חיים בן יוסף, קיבוץ כנרת, חוף הירדן, תשמ"ה. בהסכמת הרב משה שטרן מדעברעצין זצ"ל, בימנו מגדולי הדור בנושאי מקוואות, הצעתי מתקן כושר ספורטיבי כתמורה לרשותם לבניית המקוה. צעירי הקיבוץ הסכימו ובקשו מגרש טניס, הזקנים התנגדו: מקוה בקיבוץ, הוא ניגוד ובזיון לשיטת חיים סוציאליסטית, ולא אסתעיא מילתא.
"בקרתי בתצוגה של 'מקוה=תקוה', מצאתי את החומר מאד מעניין ולקחתי כמות מספקת כדי לחלק לחברי ברבנות". בוועידה השנתית של איחוד הקהילות, ג' כסלו תשס"ה, קליוולנד אוהיו. ראב"י, אברהם ריינס, טמפל דוד, פיטסבורג, פנסילבניה, ד' טבת תשס"ה.
17.
20.

החומר שלך מקוה תקוה, הולכה לטבילה בנהר קר ומסוכן, יסדה קהילה אורתודוכסית ובנתה מקוה!

24. אבנר מקוה משיקו, היהודי היחידי בעולם בשם מקוה, לשעבר: עורך הדין האישי של נשיא ארצות הברית והבית הלבן, שופט בית המשפט העליון, חבר בית-הנבחרים האמריקאי, ונשיא הטעמפלטס בארצות הברית. בביקורי בלישכתו בבית המשפט העליון בושינגטון, בי סיוון תשנ"א, בלוויית הרב שמחה גרין מפורטלאנד מיין, לעזרה בהפצת מצוות המקוה: "כשופט, אני נמנע מלעסוק בצורכי ציבור: אך פנה לבתי, ש'התקלקלה' והפכה לשומרת שבת וכשרות, אשר תוכל לסייע! אנה, היפגש איתה בוועידת הטעמפלטס בפורט לודערדעל, פלורידה, י"ב תמוז תשנ"א!" בוועידה - הבת, ראב"י בטעמפל מרכזי בשיקגו: "סליחה, שניסיתי להתחמק, כי אינני יכול לעזור: אבי אינו יודע שאני גם מקוה שומרת, אך בקהילתי אני פוחדת להעלות נושא מקוה רגיש!"

תצוגה משכנעת והחומר הרב שהפצתי עשו רושם והניבו פירות. להלן אחת התוצאות הידועות לי: לאחר מספר חודשים! כתב לי מר אברהם סנד, מיוגין אוראגון. קהילה מבודדת בצפון מערב ארה"ב, 250 ק"מ ממקוה ומהאוקינוס השקט, שבכבישים של אז לקח 10 שעות נסיעה, הלך, טבילה ושוב. בעיר 300 משפחות, רק בית תפילה אחד, וראב"י רפורמי 15 שנה בתפקיד. אשתו הביאה לקהילה את חומר המקוואות שהפצתי והירשיים. כמה מהמשפחות, התקשו להשקיע יום בנסיעה למקוה, והעדיפו לטבול בנהר הזורם בעיר. והתחננו: "נשותינו מסכנות חייהן בנהר קר, מהיר ומסוכן, בו השבוע טבעו למוות שני סטודנטים! ולכן, חובתך המוסרית לבנות להן מקוה, ומיד!" פרסמתי את הסיפור בעתונות. לאחר שיחתי עם שריף עיר החסידות סקווער, ר' דניאל גולדשטיין, נערכה אחת המגביות על ידי הצדיק ר' משה ניישלאס, שמשך 35 שנה כדיין הקהילה, לא בקש מאומה. ובקשתו היחידה היתה עזרה לבניית מקוה זו, זצ"ל.
כ"ד אדר א' תשנ"ב, כדרישתי, "להוכיח שגם הגברים מוכנים!" נערכה קבלת הפנים לכבודי על שפת הנהר הקר וסוער, בו טבלנו כל הגברים, בהתעלות נשמה, לכבוד שבת המלכה. התעלות הנשמה של המשתתפים בטבילה, בתפילות וברשות השבת יסדה את הקהילה האורתודוכסית, שחלק מחבריה, לימים, עברו לעיר הסמוכה סיאטל, כדי לאפשר חינוך ילדיהם במקום תורה, ומהם הלומדים כיום דף יומי. אוכל ויקידוש חס"ל משתתפי מניין שבת ויקה"ל, הראשון כהלכה, הבאתי אתי באווירון מהחוף המזרחי.

ביום ראשון, אחרי הרצאתי ומספר שיעורים, נערכה אסיפת יסוד המקוה! בגלל מגפת ההתבוללות וגיוורים כוזבים, התנתי את הבניה, באיסור טבילה במקוה זו לצורך כל גיור! שניים הציתו מהומה: "לא יתכן שרק הראב"י, האהוב על כולנו, לא יוכל להשתמש במקוה זו לגיור!" יצאתי לשיחה בארבע עיניים עם ראב"י מיירון קינברג ואמרתי: "ב-15 שנותי בעיר, לא תכננת ולא בנית מקוה עבור גיור או טהרת המשפחה! התורמים של מקוה זו, מתנגדים שיטבולו בו לשם גיור! ובמהומה שנוצרה, אם לא תצהיר בפומבי, וייתור על 'זכותך' לגיור במקוה זו, המקוה לא תיבנה, ונשות קהילתך תאלצנה, בגללך, להמשיך לסכן חייהן בנהר. האם זה הוגן?" והמשכתי: "אתה, בימי חיך בוזזאי קיימת הרבה מצוות, וחלקך בעולם הבא מובטח! אבל עבורי, יתכן שבניית המקוה הזאת, היא ההזדמנות בחיי לזכות בעולם הבא, ולכן בנייתה כה חשובה לי!"

"אני מציע לך שותפות בחלק עולם הבא בזכות מקוה זו! אם אתה מעוניין בשותפות, דע את אשר עליך להצהיר!" וענה: "צדקת! רצוני בשותפות, ובעולם הבא!" חזרנו לאסיפה והכריזו: "יודע אני, שהמקוה תגרום לייסוד קהילה אורתודוכסית, ואותי יפטרו, אך 'אם זה רצון הבורא, לו יהי כן!' לא אשתמש לגיור במקוה זו, (בעת צורך, אחזור למקומותי הקודמים). ואני מבקש! תנו יד לבניית המקוה!" וכך היה. תנצב"ה!

25. תגובות שבאו 5 שנים אחרי: "הירשמת אותנו לשמירת מצוות המקוה, עד כדי טבילה בנהר גם בקור החורף. תרומתך החינוכית והכספית הביאה לייסוד הקהילה ולבניית המקוה שלנו. הרב אפרים זיידסון, רב ראשון למנין ההלכתי, יוגין, אורגון - Eugene, Oregon, על נהר וילאמט - Willamette, כ"ד אב תשנ"ז.

26. "החומר שלך, הרשים אותם לבנות מקוואות גם בקהילות אחרות". ליבי בוטרו, יוגין אורגון, תשנ"ה.

27. "אני אוהבת את תצוגתכם, ואסירת תודה לבורא עולם שהייתם כאן, ושעצרת לראות! תודה מקרב לב על החומר שקבלתי! התרשמתי לשמור את המצווה!" ויוויאן א., מנהלת חינוכית, קייג' 27, סאן-אנטוניו טקסס, כ"ח אב, תשס"ב.

28. למרות שאני חילוני, אחיה לפי הספר, תודה ששכנעת! יעקב שטיין, נ-יורק, 85.

30. "הספר שלך בנושא המקוה עניין אותי, וכיום אני מזדקקת בשמירת המצוה! הדבר השפיע על חיינו וחי ילדינו!" פר. ס., סיאטל

ושינגטון, תשמ"ה.

32. "הפצנו את הספרים שנתת לנו לנשים שלא שמרו, רבות מהן, גם מאיזורים רחוקים, טובלות כעת במקוה שלנו". בלנית המקוה, סיאטל ושינגטון, תשמ"ה.

33.

34. 35.